

คำนำ

กระบวนวิชา FL 347 (Northeastern Thai Language and Scripts) เป็นกระบวนวิชาที่ศึกษาลักษณะตัวอักษรที่ใช้อยู่ในภาคอีสานในอดีต ทั้งอักษรตัวธรรมอักษรไทยน้อยทั้งยังให้ฝึกอ่านจนสามารถอ่านวรรณกรรมที่เขียนด้วยอักษรอีสานเข้าใจความหมายของถ้อยคำและสำนวนต่าง ๆ ศึกษาที่มาของอักษรต้นแบบและวิวัฒนาการของอักษรตัวธรรมอักษรไทยน้อยและสามารถเขียนอักษรเหล่านั้นได้

เมื่อได้ศึกษาขอบเขตของกระบวนวิชานี้แล้วทำให้รู้สึกว่าเป็นกระบวนวิชาที่น่าสนใจ ควรที่จะตอบสนองให้ตรงตามหลักสูตร ดังนั้นนอกเหนือจากขอบข่ายของหลักสูตรแล้ว ผู้เขียนจึงได้เพิ่มเติมในส่วนที่คิดว่าน่าจะช่วยสนับสนุนในการเรียนรู้อักษรและภาษาที่ใช้อยู่ในภาคอีสานมากขึ้น จึงได้รวบรวมจารึกต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในภาคอีสานทั้งที่จารึกด้วยอักษรปัลลวะ อักษรหลังปัลลวะ อักษรขอมโบราณ อักษรธรรมอีสาน อักษรไทยน้อย อักษรกาบ อักษรเลข อักษรสร้อยรวมทั้งอักษรที่ใช้อยู่ในประเทศลาวปัจจุบันนี้ด้วย แล้วยังได้ศึกษาเปรียบเทียบหน่วยเสียงภาษาไทยถิ่นอีสานกับภาษาไทยถิ่นมาตรฐาน หรือ ภาษาไทยถิ่นภาคกลางพอสังเขปเข้าไว้ด้วย

ตำราเรียนเล่มนี้เป็นแนวทางอันจะนำไปสู่จุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้เล่มหนึ่ง แต่กระนั้นผู้เขียนก็ยังตระหนักอยู่เสมอว่ายังมีความจำเป็นที่จะต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขและเพิ่มเติมเนื้อหาอีกเป็นอันมาก ดังนั้นหากท่านผู้อ่านจะกรุณาให้คำแนะนำเพื่อการปรับปรุงในโอกาสต่อไปก็จะเป็นพระคุณยิ่ง ขอขอบพระคุณบูรพาจารย์ที่ได้ถ่ายทอดความรู้ตลอดจนนักปราชญ์ราชบัณฑิตที่ได้ค้นคว้าเขียนเป็นตำราไว้เป็นแนวทางให้ผู้เขียนใช้เป็นเอกสารอ้างอิง

อคุลย์ ตะพัง

19 เมษายน 2543